

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 387/2015
28.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због кривичног дела фалсификовање новца у продужењу из члана 223. став 2. у вези члана 61. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног С.П., адвоката С.С. и адвоката Д.Ж., поднетом против решења председника Основног суда у Кикинди Су-VII-39-6/15 од 24.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног С.П., поднет против решења председника Основног суда у Кикинди Су-VII-39-6/15 од 24.03.2015. године.

Образложење

Решењем председника Основног суда у Кикинди Су-VII-39-6/15 од 24.03.2015. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног С.П. за изузеће судије Александре Ашлер у предмету тог суда К бр.416/10 и обавезан окривљени да у року од 5 дана од пријема решења уплати 590,00 динара на име судске таксе под претњом законских последица.

Против наведеног решења захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног С.П., адвокат С.С. и адвокат Д.Ж., због повреде закона и повреде одредаба кривичног поступка – члан 485. став 1. и став 2. ЗКП, са предлогом да се захтев за заштиту законитости усвоји и побијано решење укине, утврди повреда закона и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП поред таксативно набројаних повреда закона због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости прописано је да се исти може поднети у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правноснажна одлука под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Одредбом члана 41. став 5. ЗКП прописано је да се решење којим се захтев за изузеће одбија може побијати посебном жалбом о којој одлучује апелациони суд, а да ако је такво решење донесено после подигнуте оптужбе, може се побијати само жалбом на пресуду.

Из списка предмета произилази да је у конкретној кривично-правној ствари оптужница стала на правну снагу и да је главни претрес отворен дана 28.05.2013. године, из чега произилази да је побијано решење донето након отварања главног претреса.

Имајући у виду да је побијано решење којим се одбија изузеће донето након отварања главног претреса, и да се исто може побијати само у жалби на пресуду сходно члану 41. став 5. ЗКП, што значи да у конкретном случају није коришћен редовни правни лек, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља неопходан услов за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**